

CINEMIEN Film & Video Distribution
Amsteldijk 10
1074 HP Amsterdam
t. 020 - 577 6010
www.cinemien.nl
info@cinemien.nl

ABC Distribution
Kaasstraat 4
2000 Antwerpen
t. 03 - 231 0931
www.abc-distribution.be
info@abc-distribution.be

presenteren

Een film van Doris Dörrie

Cherry blossoms - synopsis

Trudi komt te weten dat haar echtgenoot Rudi aan een ongeneeslijke ziekte lijdt. Ze heeft niet de moed hem dit te vertellen.

Wanneer een arts haar voorstelt voor de laatste keer op reis te gaan met haar echtgenoot, stelt Trudi haar man, die het kleine dorp waar ze wonen niet graag verlaat, voor op bezoek te gaan bij de kinderen in Berlijn. Het reisje naar de hoofdstad, dat voor hen beiden op een teleurstelling uitdraait, wordt al snel gevolgd door een verblijf aan de Baltische Zee. Daar, geheel onverwacht, overlijdt Trudi. Rudi reist vervolgens alleen naar Japan, waar men Hanami viert: het bloeien van de kersebomen, symbool van schoonheid en vergankelijkheid.

Doris Dörrie, een van Duitslands meest befaamde regisseuses (MEN, ME AND HIM, BIN ICH SCHON?, ENLIGHTENMENT GUARANTEED, NAKED, HOW TO COOK YOUR LIFE en winnaar van menige prijs) bevestigt haar buitengewoon talent met dit teder en diep ontroerend verhaal over de liefde tussen twee echtlieden.

Cherry blossoms

127min. / 35 mm / kleur / Duits - Engels - Japans gesproken / Duitsland 2008

Cherry blossoms - crew

Scenario en regie	Doris DÖRRIE
Producenten	Molly VON FÜRSTENBERG & Harald KÜGLER
Director of photography	Hanno LENTZ
Kostuums	Sabine GREUNING
Montage	Inez REGNIER & Frank MÜLLER
Muziek	Claus BANTZER
Co-producenten	Patrick ZORER & Ruth STADLER
Casting	Nessie NESSLAUER

Cherry blossoms - cast

Rudi	Elmar WEPPE
Trudi	Hannelore ELSNER
Franzi	Nadja UHL
Karl	Maximilian BRÜCKNER
Yu	Aya IRIZUKI
Karolin	Birgit MINICHMAYR
Klaus	Felix EITNER
Emma	Floriane DANIEL
Celine	Celine TANNENBERGER
Robert	Robert DÖHLERT
Butoh-danser	Tadashi ENDO

Cherry blossoms - Dorris Dörrie

Doris Dörrie is de enige vrouwelijke regisseur in Duitsland die in de afgelopen 20 jaar op regelmatige basis succesvolle films regisseerde. Haar films, o.a. MÄNNER, ICH UND ER, KEINER LIEBT MICH, BIN ICH SCHÖN?, NACKT en DER FISCHER UND SEINE FRAU, kennen een commercieel succes en worden stuk voor stuk positief onthaald door de filmcritici en bekroond met verscheidene prijzen. Maar haar films zijn niet haar enige handelsmerk. Doris Dörrie maakte ook verscheidene documentaires (haar laatste productie was HOW TO COOK YOUR LIFE, verkrijgbaar op DVD bij Homescreen) en regisseerde grote operaproducties (« Così Fan Tutte » in 2001, « Turandot » in 2003, « Rigoletto » in 2004/2005, « Madame Butterfly » in 2005 en « La Finta Giardiniera » in 2006).

Dörrie werd in 1955 geboren in Hannover en vertrok na haar middelbare school richting Verenigde Staten om er filosofie en psychologie te studeren. Terug in Duitsland studeerde ze film aan de Hochschule für Fernsehen und Film van München. Van 1978 tot 1981 schreef ze filmkritieken voor de Süddeutsche Zeitung en maakte ze verscheidene documentaires en een kinderfilm voor de Bayerische Rundfunk. In 1983 regisseerde Dörrie haar eerste langspeelfilm MITTEN INS HERTZ, die voorgesteld werd op het festival van Venetië en Tokyo. Een jaar later brak ze door met haar film MÄNNER. Deze charmante komedie was een groot succes in Duitsland (meer dan 5 miljoen bezoekers) en deed het ook buiten de landsgrenzen goed.

Wanneer Doris Dörrie geen films maakt, onderwijst ze scenario schrijven en schrijft ze romans en korte verhalen, die soms verwerkt worden in haar films. Sommige van die romans zijn heel succesvol. Zo stond DAS BLAUE KLEID verscheidene weken in de bestsellerlijst van het weekblad Spiegel in 2002. Ze kreeg er de 'Deutsche Buchpreis' voor. Ze publiceerde ook zeven kinderboeken die haar, volgens de krant Die Zeit, in het rijtje van grootste vertelsters van de hedendaagse Duitse literatuur plaatsten.

Cherry blossoms -gesprek met Doris Dörrie

Over het hoofdpersonage:

Peter Lorre, de hoofdacteur uit "M - Eine Stadt sucht einen Mörder" van Fritz Lang, lag aan de basis van het personage van Rudi - hij droeg een mantel en hoed in die film. Hij was lastig en standvastig als een rots. Een man met opgeheven hoofd die in werkelijkheid een stijve hark is.

Rudi lijdt verschrikkelijk onder het afscheid van zijn vrouw Trudi. Hij besluit plots haar rok en halssnoer te dragen. Wat gebeurt er met hem?

Ik beschouw rouw als een vorm van integratie. Eerst is er die onmetelijke pijn, veroorzaakt door de fysieke scheiding en het besef dat die definitief is. Maar dan draagt men plots die andere altijd met zich mee. Dat leidt dan weer tot een interne dialoog met de verdwenen persoon, een dialoog die niemand kan verstoren. Rudi vindt Trudi door die innerlijke dialoog met haar te starten, een dialoog die als het ware intenser is dan wat hij met haar had toen ze nog leefde. Hij herontdekt iets wat ze samen hadden, een innerlijke band die mensen hebben wanneer ze lang met elkaar samenleven. Maar die band werd vaak verwaarloosd door de routine van het dagelijkse leven, door zich er niet open voor te stellen, door een zekere luiheid. Het thema van de vergankelijkheid is onuitputtelijk, niemand kan zich er mee verzoenen. Het enige constante is het besef dat niets blijvend is. Niemand wil dit accepteren, het is de aard van de mens om deze aanvaarding te weigeren en dit mondt uit in heel wat lijden. We willen momenten vasthouden... wat voor mij vergelijkbaar is met het maken van films, het creëren van momenten die meteen verdwijnen en de wil om ze vast te houden.

Maar CHERRY BLOSSOMS is ook een film over de liefde.

Natuurlijk gaat het om een romance, maar ook liefde is vergankelijk. Iedereen moet de liefde de kans geven om zich te laten zien in haar meest pijnlijke en ook in haar meest krachtige vorm. Daarom zitten de Japanners onder de kerselaars: ze zijn prachtig wanneer ze in bloei staan, maar hun bloeitijd is ook pijnlijk want heel vergankelijk. Je moet het moment grijpen wanneer de bloesems openbloeien. Als je dat moment mist, moet je ineens een heel jaar, of misschien wel langer wachten. De Japanners gaan dus heel zorgvuldig om met de kerselaars. Net als met de liefde is het zo dat je haar de kans moet geven om open te bloeien en als dat moment daar is, moet je er staan om het te waarderen. Daar draait het in de film om: dat elke persoon, elke plant, elk dier zijn ware aard mag tonen en openbloeien op een gegeven moment. Meestal echter proberen we dat moment te onderdrukken. En dat is ook wat Rudi overkomt in de film. We laten onze ware ik en onze ware schoonheid zich nooit tonen, nooit openbloeien zoals de kerselaar.

Wat inspireerde u om deze film te maken?

Verschillende dingen: mijn eigen verhaal, oude Japanse films, die van Ozu natuurlijk (TOKYO MONOGATARI (1953), welke een remake is van MAKE WAY FOR TOMORROW (1937) van Léo McCarey), familieverhalen alsook mijn fascinatie voor Japan en butoh. Maar wat echt de doorslag gaf, was het feit dat ik een film wou maken op de manier waarop ik ERLEUCHTUNG GARANTIERT maakte. Ik wou de sfeer los houden en werken met een klein team. Ik wou flexibel zijn. Daarom reisde ik vorig jaar naar Japan op zoek naar filmlocaties en keek ik ook rond in Allgäu (Beieren), waar ik leef en dus ken ik het daar perfect. Tegelijkertijd verdiepte ik me ook in butoh, nam deel aan een workshop van Tadashi Endo, en trachtte de dans te doorgronden.

Wat is butoh ?

Butoh is even moeilijk te omschrijven als het woord « zen ». Butoh ontstond tijdens de Japanse hippiebeweging. Kazuo Ono trachtte de Duitse expressionistische dans samen te voegen met traditionele Japanse dansvormen. Tot op de dag van vandaag zijn butoh-dansers buitenbeentjes. Zelfs in Japan kennen maar weinig in kunst en cultuur geïnteresseerde mensen deze dansvorm. Het grote publiek kent de dans al helemaal niet. Butoh gaat om thema's als geboorte, vergankelijkheid en dood. Vergankelijkheid is het hoofdthema van butoh en van deze film.

FILMOGRAFIE SELECTIE

2007 WIE MAN SEIN LEBEN KOCHT
2005 DER FISCHER UND SEINE FRAU
2002 NACKT Naked
2000 ERLEUCHTUNG GARANTIERT
1998 BIN ICH SCHÖN?
1994 KEINER LIEBT MICH
1992 Happy Birthday, TÜRKE!
1989 GELD
1988 ICH UND ER
1986 PARADIES
1985 MÄNNER
1984 IM INNEREN DES WALS
1983 MITTEN INS HERZ

PRIJZEN

2005 Award Pro meritis scientiae et litterarum (met / avec Vicco von Bülow)
2003 German Book Award DAS BLAUE KLEID + German Film Award (silver) NAKED
2000 Bavarian Cross of Merit, Bavarian Film Award ERLEUCHTUNG GARANTIERT
1999 DIVA-Award
1996 Germany's Federal Cross of Merit
1995 German Film Award (silver) KEINER LIEBT MICH
1986 2 German Film Awards : Best Director (silver) & Best script (gold) MÄNNER

Cherry blossoms - Hannelore Elsner (Trudi)

Hannelore Elsner weet al decennia lang het publiek te betoveren met haar acteertalent en inspireerde al menig auteur en regisseur om een nieuw meesterstuk te maken.

De actrice weet de critici steeds weer te verrassen: telkens wanneer de pers beweert dat ze de beste acteerprestatie van haar leven gegeven heeft, verrast ze door nog een betere rol neer te zetten. Ze schittert vooral in de rollen die speciaal voor haar geschreven werden, zoals bijvoorbeeld in de films: MEIN LETZTER FILM van Oliver Hirschbiegel, NO PLACE TO GO van Oskar Roehler en ALLES AUF ZUCKER van Dani Levy. In 2006 werd vooral haar optreden in de film van Jo Baier NICHT ALLE WAREN MÖRDER, over het leven van Michael Degen, opgemerkt. Maar de actrice is ook buiten het witte doek actief. Ze steunt verscheidene goede doelen en hulporganisaties. Ze is lid van het Fritz Bauer Institut e.V., een studie- en documentatiecentrum over de Holocaustgeschiedenis, een beheerder van het Duitse AIDS-Stiftung en woordvoester van de Karuna e.V., een vereniging zonder winstoogmerk die kansarme kinderen steunt. Ze won al elke prijs die er te winnen valt voor haar acteerwerk op het witte doek en op televisie, waaronder de Grimme-Preis, de Lola (German Film Award) voor Beste Actrice, de Deutsche Kritikerpreis, de « Bambi », de « Telestar », de Goldene Kamera en de Bavarian Film Awards. Ze won al op verschillende internationale festivals de prijs voor Beste Actrice, zoals dat van Monte Carlo, Chicago en Istanbul.

Cherry blossoms - Butoh, dans van de zintuigen

«Butoh is geen lineaire compositie, het is geen synthetisch arrangement van lichamelijke beweging, maar een verkenning van de angstaanjagende dieptes van het lichaam zelf. » (Tatsumi Hijikata). Rudi (Elmar Wepper) leert zijn vrouw Trudi (Hannelore Elsner) pas echt kennen na haar dood. Pas dan begint hij haar te begrijpen via de dans waarvan ze zo hield: butoh. Butoh is danstheater dat van een mediterende elegantie overvloeit in het groteske. Het heeft weinig te maken met traditionele Japanse dans, ook al geven sommige danselementen die valse indruk. Butoh put inspiratie uit verschillende dansstijlen en expressievormen zoals nï, flamenco en capoeira, maar het is de danser/danseres zelf die met zijn/haar verbeelding de techniek van de dans creëert. Butoh is een hedendaagse vorm van expressionistische dans met roots in het Japan van na WOII. Tatsumi Hijikata (1928-1986), een danser en auteur en een prominent figuur van de Japanse avant-garde in de jaren '60 en '70, had moderne en Duitse expressionistische dans gestudeerd maar keerde alle conventionele dansvormen de rug toe in 1956. Hij wou op die manier een nieuwe, hedendaagse Japanse dans ontwikkelen die hij Ankoku Butoh - «dans van de duisternis» noemde. Hij bekeek het lichaam van de danser niet langer als een abstract instrument of een hulpmiddel voor ethetische figuratie, maar eerder als een instrument om diepere, donkere en ondoordringbare lagen in het menselijk lichaam te vinden en te onthullen. De dansers openbaren deze onbewuste sporen met behulp van technieken die de bewuste controle van de geest over het lichaam uitschakelen. De internationaal meest bekende butoh-danser is Kazuo Ono (°1907), Tadashi Endo danste voor hem in Tokyo ter gelegenheid van zijn 100ste verjaardag.

Cherry blossoms - Hanami

Rudi (Elmar Wepper) reist naar Tokyo om zijn zoon Karl te bezoeken wanneer de kerselaars in bloei staan. De kersenbloesemperiode kondigt het begin van de lente aan en is een van de hoogtepunten op de Japanse jaarkalender. Het bloeien van de bomen in het algemeen wordt beschouwd als een symbool voor het openbloeien van leven en als een teken van sterkte, jeugd en schoonheid. De kersenbloesem is een van de meest betekenisvolle symbolen van de Japanse cultuur en wordt niet alleen aan ontwakens gelinkt maar ook aan het idee dat het leven uit verschillende niveaus bestaat en dat het vergankelijk is. Hoe ouder de kerselaar, hoe meer bloesems hij draagt. Hanami betekent «kijken naar bloemen/bloesems» en verwijst naar de bloesem van de Japanse kerselaar, een specifieke soort kerselaar. Het is een Japans gebruik om Hanami te vieren in de parken van zodra de kerselaars in volle bloei staan. Gedurende ongeveer 10 dagen, wanneer de kerselaars bloeien, komen vrienden, collega's en families samen om te picnicken onder de bomen en te feesten in een zee van witte en roze bloemblaadjes.

Cherry blossoms - Prijzen

Op de 30ste editie van het Noordelijk Film Festival heeft *Cherry Blossoms - Hanami* van Doris Dörrie de publieksprijs gewonnen. De Duitse film versloeg onder meer de Gouden Palm-winnaar *Entre les murs* (Laurent Cantet).

Het Noordelijk Film Festival vond dit jaar van 5 tot en met 9 november plaats in Leeuwarden en op Terschelling en Vlieland. Er waren meer dan 200 films te zien, waaronder 33 Nederlandse premières en 17 wereldpremières. Het bestuur van het festival kondigde aan dat als er geen nieuwe financiële middelen bijkomen, de 30ste editie de laatste zal zijn.

